LECTORI

Cultum, Studia, Salutem

Defert

M. JOHANNES SARTORIUS,

NEc vero, si serius in vota & gratatus publicos exsurgit, Gymnasium Thorunense non sensit hactenus, non æstimavit, in communi lætitia, Patriæ felicitatem, novo iterum PRINCIPE beatæ. Magorum olim Persiæ erat, qvot diebus orientem Solem primo diluculo hymnis excipere ac venerari. Enimvero & nos, Musæq; nostræ, exortum hoc, *die qvarto Mensis superioris, horâ VII matutinâ*, Novum SECULI PATRIÆQ; JUBAR, decente illico pietate, ac debitâ cœlo gratitudine, excepimus; qvæ pietas, qvæ gratitudo, si nunc demum, atq; sesqvimestri fere jam inde spatio, Festivâ PANEGYRI in solenne illud veterum: Χαῖρε νέον φάος; *SALVE LUX NOVA,*

SALVE LUX PATRIÆ, SALUS TUORUM,

erumpit publicè; non remissioris ideo devotionis, non langvidioris aut frigidioris officii, damnatum iri Musas suas sperat. Gaudent eqvidem celeritate gratiarum vulgaria beneficia, qvæq; se ipsa non commendant satis, nisi illecebrâ qvâdam festinationis majus prolubium qværant. Nunqvam intempestivè prædicatur, imo prædicari qvovis tempore meretur, qvod amplitudine suâ bona cuncta comprehendit; qvodq; præ magnitudine agnosci tam subitò vix potest, ipsâq; morâ & tarditate, qvò pensatur magis, illustrius micat. Scilicet, qvod votis omnibus, qvà publicè, qvà privatim, cœlo desuper expetieramus, ut *Augustorum Parentum*, JOHANNIS III. & MARIÆ CASIMIRÆ Thalamus novâ Prole fœcundaretur: ejus ut compotes fieremus postulati, placuit Divinæ benignitati, concesso Charitiniæ universæ *in recens nato Principe* delitio, novam Patriæ felicitatem concedere; qvam & diducto nunc sinu Eadem exciperet, & super hac ipsa, pectus gaudiis, lingvam præconiis, manus plausui, vocem gratiarum actioni meritò consecraret. Enimverò, qvàm commune, qvàm ex æqvo, qvòd felices nos, felices *Serenissimos Parentes* ex ista Sobole prædicamus! Talem scilicet esse oportuit Principem, qvem exorata Numina his terris dederunt: qvorum judicium & favor in has nunc qvoq; certissimo exemplo enitescit: ut non sine ratione civium clamor & gratulatio, hunc Principem in mundum intrantem, jam SPEM PATRIÆ certam consalutent. Qvid enim non sperare de hoc nos sinunt vel ipsi *Serenissimi Parentes*, tantiq; utrinq; Generis Majores? qvid non promittit nobis reliqva Ejus nascendi fortuna, & patria, & ipsa natura, celsissimaq; indoles? quid non deniq; reliqva in futurum ætas ac vita omnis? Qvoniam autem non solùm hoc, qvod diximus ante, *Serenissimorum Parentum* gaudium ac Votum, sed & qvi ubiq; sunt in orbe Sarmatico, nostraq; inprimis Borussia, Cives, idem hoc votis expetebant assiduè, hinc meritò ab omnibus, qvà publicè, qvà privatim DEO T. O. M. grates persolvendæ, longaqve huic Nomini, totiq; Serenissimæ Familiæ ætas, longa gloria est apprecanda. Id ipsum ut fieret, visum est, Superiorum indultu, PANEGYRICO GRATULATORIO, *in diem Martis proximum, hora IX antemerid.* habendo, Ortum Novelli PRINCIPIS humillimè prosequi. Cui proinde coronando, illustrandoq; solenniori freqventiâ, VIRI MAGNIFICI, NOBILISSIMI, AMPLISSIMI, *BURGGRAVIUS REGIUS, PRÆSES*, PræCoss. & Coss. Plurimùm Reverendus atq; Excellentissimus Senior, Experientissimi Civitatis Medici, Admodum Reverendi & Præclarissimi Verbi Divini Ministri, Spectabiles Scabini, Musarum Fautores Cultoresq; reliqvi, eâ, qvâ par est, submissione, observantiâ atq; humanitate invitantur: qvos omnes vota ac gratulationes ad incunabula Novelli PRINCIPIS, pro salute & longævitate *Hujusdem*, pro constantissimo gaudio, solatio, & incremento Serenissimorum Parentum, pro æternitate Domus Regiæ, pro incolumitate Patriæ, pro pace deniq; & felicitate temporum nostrorum, unà mecum allaturos, confido. Ita fiat, fiat! THORUNII Dominicâ IV. Trinitatis, Anni à partu Virginis *M. DC. XXCIII.*

LECTORI

CULTUM, STUDIA, SALUTEM

Defert

[illegible]SIUM THORUNENSE non-fefellit hactenus, non æstimavit, in communi lætitia, Patriæ felicitatem, novo iterum PRINCIPE beatæ. Magorum olim Persis erat, qvot diebus orientem Solem primo diluculo hymnis excipere ac venerari. Enimverò & nos, Musæq; nostræ, exortum hoc, die quarta Mensis superioris, hora VII matutina, Novum SECULI PATRIÆ JUBAR, decenter illico pietate, ac debitâ cœlo gratitudine, excepimus; quæ pietas, qva gratitudo, si nunc demum, atq; tot quindecim fere jam inde spatio, Festivâ PANEGYRI in solenne illud veterum: χαῖρε φῶς, SALVE LUX NOVA,

SALVE LUX PATRIÆ, SALUS TUORUM,

erumpit publicè; non remissioris ideo devotionis, non languidioris aut frigidioris officii, damnatum iri Musas suas sperat. Gaudent eqvidem celeritate gratiarum vulgaria beneficia, qvæq; se ipsa non commendant satis, nisi illecebrâ qvâdam festinationis majus prolubium qværant. Nunqvam intempestivè prædicatur, imo prædicari qvovis tempore meretur, qvod amplitudine suâ bona cuncta comprehendit; qvodq; præ magnitudine agnosci tam subitò vix potest, ipsâq; morâ & tarditate, qvò pensatur magis, illustrius micat. Scilicet, qvod votis omnibus, qvà publicè, qvà privatim, cœlo desuper expecieramus; ut Augustissimorum Parentum, JOHANNIS III. & MARIÆ CASIMIRÆ Thalamus novâ Prole fœcundaretur: ejus ut compotes feremus postulati, placuit Divinæ benignitati, concessa Charitinæ universæ in recens nato Principe delitio, novam Patriæ felicitatem concedere; qvam & diducto nunc sinu Eadem exciperet, & super hac ipsa, pectus gaudiis, lingvam præconiis, manus plausui, vocem gratiarum actioni meritò consecraret. Enimverò, qvàm communè, qvàm ex qvo, qvòd felices nos, felices Serenissimos Parentes ex ista Sobole prædicamus! Talem scilicet esse Nostrum Principem, cœlum exoratum luminâ his terris dederunt qvotum luculenti ec laborum nas nunc qvoq; certissimo exemplo conteiert: ut non sine ratione civium clamor & gratulatio, hunc Principem in mundum intrantem; jam SPEM PATRIÆ certam consalutaret. Qvid enim non sperare de hoc nostri liceat vel ipsi Serenissimi Parentes, tantiq; utrinq; Generis Majores? qvid non promittit nobis reliqva Ejus nascendi fortuna, & patria, & ipsa natura, celsissimaq; indoles? quid non denique reliqva in futurum ætas ac vita omnis? Qvoniam autem non solum hoc, qvod diximus ante, Serenissimorum Parentum gaudium ac Votum, sed & qvi ubiqi sunt in orbe Sarmatico, nostraq; imprimis Borussia, Cives, idem hoc votis expectabant aliàdè, hinc meritò ab omnibus, qvà publicè, qvà privatim DEO T. O. M. grates persolvendæ, longævæ huic Nomini, tantiq; Serenissimæ Familiæ ætas, longa gloria est apprecanda. Id ipsum ut fieret, visum est, Superiorum indultu, PANEGYRICO GRATULATORIO, in diem Martis proximum, hora IX matutina, habendo, Ortum Novelli PRINCIPIS humillimè prosequi. Cui proinde coronando, illustrandoq; solenniori frequentiâ, VIRI MAGNIFICI, NOBILISSIMI, AMPLISSIMI, BURGGRAVIUS REGIUS, PRÆSES, PROCOS. & COS., Plurimùm Reverendus atq; Excellentissimus SENIOR, Experientissimi Civicatis MEDICI, Admodum Reverendi & Præclarissimi VERBI DIVINI MINISTRI, Spectabiles SCABINI, Musarum Fautores Cultoresq; reliqvi, eâ, qvâ par est, submissione, observantiâ atq; humanitate invitantur: qvos omnes vota ac gratulationes ad incunabula Novelli PRINCIPIS, pro salute & longævitate Ejusdem, pro constantissimo gaudio, solatio, & incremento Serenissimorum Parentum, pro æternitate Domus REGIÆ, pro incolumitate Patriæ, pro pace deniq; & felicitate temporum nostrorum, unà mecum allaturos, confido. Ita fiat, fiat! THORUNII Dominicâ IV. Trinitatis, Anni à partu Virginis M. DC. XXCIII.